

[Justitsministeren.]

Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen i hans sidste Betragtning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg finder, at baade indholdsmæssigt og teknisk var det rent fremragende, hvad det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard præsterede, da han deklamerede her i Gaar. Jeg finder ogsaa, at der ikke kan være nogen Tvivl om Meningen med at citere „Pater Josef“ og Historien om Kapunen, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor man ikke vil vedstaa Meningen med det, da det samme dog er sagt tidligere, baade i den socialdemokratiske Presse og af Justitsministeren selv. Jeg begriber ikke dette Pindehuggeri mellem Standens Interesse og privat Interesse, naar Meningen dog er den samme, at Dommernes kritiske Sans over for deres Stands grundlovmæssige Interesser og Retsplejens Uafhængighed vaagner særlig kraftigt, naar det er noget, der berører selve Dommerstanden, altsaa noget, der ogsaa har rent privat Interesse for den enkelte Dommer. Og jeg ønsker at understrege det af den Grund, jeg har anført i min første Tale her. For hvis man paa noget Punkt har nærmet sig for betænkeligt Skillelinien i Forfatningen mellem den udøvende og den dømmende Magt, er det i Spørgsmaalet om Socialreformens bundløst reaktionære Bestemmelser, som giver Administrationen absolut inappellabel Ret til at dømme og indespærre Folk. Men her, her tav de stille, alle de skriftkloge, her var der ingen Strid mellem Juristerne, de udnyttede ikke denne gunstige Lejlighed til Udfoldelse af deres Jura, for det var kun de fattige, det drejede sig om. Ganske som i Tilfældet med Pater Josef: at en Mand blev slaaet ihjel uden for Klosterets Mur, naa ja, Herregud, det kan passere, men da Indbrudet skete i Fadedburet, var det ligegodt noget andet.

Maa jeg saa i øvrigt sige til den højtærede Justitsminister, at jeg beklager meget, hvis han, og jeg beklager endnu mere, hvis nogen andre skulde have faaet det Indtryk, at vi tilsigter nogen som helst Art

Enhedsfront med Justitsministeren. Jeg beklager det, fordi det aldeles ikke er Tilfældet, fordi vi aldrig har talt om det, aldrig har udtrykt Ønske om det, men jeg beklager det i særlig Grad, fordi, hvis Offentligheden, Arbejderoffentligheden og den demokratiske Offentlighed her i Landet, skulde have faaet samme Indtryk som Justitsministeren, at vi søgte Enhedsfront med ham, saa vilde det være en Hindring for Enhedsfrontens Tilvejebringelse, idet den sunde demokratiske Offentlighed vilde sige: Nej, vi kan ikke have noget med nogen at gøre, som søger Enhedsfront med et Menneske med den politiske Mentalitet som den højtærede Justitsminister.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Ja, nu har det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard jo faaet at høre, hvorledes et kært Medlem af Folkefronten forstaaer hans Citat.

Til den højtærede Justitsminister skal jeg sige med Hensyn til Grundlovsfortolkning, at det, der staar i Grundloven om Nævninger, staar der for at slaa fast, at paa dette Punkt vil man have Lægsmænd med. Men deraf kan man ikke drage den Modsætningsslutning, at saa er det ikke tilladt at have dem andre Steder, og det var den — om jeg saa maa sige ret elementære Fejl, den højtærede Minister gjorde sig Skyld i med Hensyn til Fortolkning af Grundloven. — Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skal jeg være villig til privat at manuducere med Hensyn til Grundlovens Forstaaelse.

Til den højtærede Minister skal jeg blot sige, at naar han ikke anerkender min Fortolkning af hans Udtalelser, skylder han stadig et Svar paa, hvad han vil gøre over for den Dommer, der ikke vil lade sig beskikke. Og jeg kan tilføje, at hvis man slaar efter i Borgerlig Straffelov, § 156, finder man kun Straf. (Bøde eller Hæfte) for den, der nægter at opfylde sin Tjenestepligt. Men det maa være en Selvfølge, at hvis en Dommer f. Eks. sætter sig hen og siger: Nu vil jeg overhovedet ikke have noget med dette at gøre, jeg sidder her, jeg faar min Løn, men jeg vil